

— अर्चि 2) WEBER, RĀMAT. UP. 323. अर्चयित् RĪĠA-TAR. 3, 100. fehlerhaft für अर्चयित् MBH. 3, 1532 (Spr. 4909).
 — समभि VARĀH. BRH. S. 88, 40.
 — प्र 2) BHĀG. P. 10, 84, 41.
 — प्रति vgl. प्रत्यर्चन.
 — मम् schmücken VARĀH. BRH. S. 43, 53.
 अर्चक m. Verehrer BHĀG. P. 11, 27, 33.
 अर्चन 2) त्रिविधार्चन VARĀH. BRH. S. 2, Abs. 3. WEBER, RĀMAT. UP. 321. Verz. d. Oxf. H. 103, b, 2. DAČAK. in BENF. CHR. 181, 19. — 3) HALĀJ. 3, 49. Verz. d. Oxf. H. 14, b, 20. 103, b, 25.
 अर्चनमणि (अ० + म०) m. Ehrenjuwel, Ehrenschnuck: कूर्चुडार्चन० (der Mond) Spr. 3262.
 अर्चनानम् mit dem patron. Ātreja Ind. St. 3, 203, b.
 अर्चनीय, त्रयाणामपि लोकानामर्चनीयो महाभुजः MBH. 2, 1377.
 अर्चा 1) P. 2, 3, 43. 5, 2, 101. VARĀH. BRH. S. 46, 17. अर्चा प्रयुञ्जानः MBH. 3, 7466. विधि WEBER, RĀMAT. UP. 321. — 2) Ind. St. 5, 148. VARĀH. BRH. S. 46, 8. 59, 10. 97, 6. BHĀG. P. 11, 27, 9.
 अर्चि m. N. pr. eines der 12 Āditja (für अर्श) bei VINĀJAKA zu ČĀŃKH. Br. 16, 2.
 अर्चिष्मत् 1) VARĀH. BRH. S. 43, 31. — 2) m. Flamme VARĀH. BRH. S. 3, 57.
 अर्चिम् 1) पावकार्चिम् n. MBH. 7, 9408. ऐन्द्रवार्चिषः कामी शिशिरं हृद्यवाहनम् । — गणयत्ययम् Spr. 3833. नीललोहितमञ्जिष्ठा त्रिस्रज्जर्चिषः (f. पृथक् MBH. 16, 14. — Vgl. अरुणार्चिम्, महार्चिम्, सप्तार्चिम्, अर्च्य, अर्च्यतम् (अस्माकम् von uns) MBH. 2, 1377.
 1. अर्क 3) विश्रम्भात्कार्यमृच्छति gelangt man zum Ziel Spr. 2849.
 — अर्च zu Schaden —, zu Fall kommen ČAT. BR. 1, 8, 3, 27 (s. u. अर्वा).
 2, 3, 4, 9. यद्यतो ऽनुपाक्तः । अर्चकैर्त्येवमवार्चम् TS. 2, 6, 3, 1.
 — अर्वा zu streichen (vgl. u. अर्च).
 — निम् 1) lies dahinfahren, davongehen.
 — वि TS. 2, 3, 2, 6. 3, 3, 2.
 — सम् med. Vop. 23, 14.
 1. अर्च caus. 1) धनमर्चय Spr. 4238. धनान्यर्चयधम् 1303. हेमभोजनभाण्डादि भाण्डागारे यदर्चितम् 3417. क्लेशो महानर्चितः 2667. शिष्यार्चितं पापं गुरुः प्राप्नोति 4942.
 — अर्चयति hinüberschaffen in, übertragen auf (acc.) AIR. BR. 3, 24.
 — समा, समार्चित erworben, erlangt MBH. 13, 5551 wohl fehlerhaft für समर्चित.
 — उप 2) अर्थमुपार्चयस्व Spr. 2163. — Vgl. उपार्जन.
 4. अर्च Z. 1 streiche (nur im partic. praes.).
 — प्र durchheilen: प्र ये द्विता दिव मृञ्जत्याताः RV. 3, 43, 6.
 2. अर्चक Z. 1 lies Ocimum.
 अर्चनीय (von 1. अर्च) adj. herbeizuschaffen, zu erlangen KATHĀS. 96, 27.
 अर्चुन 1) a) und zugleich 2) e) KATHĀS. 90, 43. — 1) a) am Ende अर्चुनी R. 2, 114, 14 ist nach dem Schol. = शारदी oder शुक्रपतसंबन्धिनी. — 2) c) HARIV. 3453. v. l. für अञ्जन HALĀJ. 3, 26. — g) देव Spr. 2216, v. l. — h) zu streichen; vgl. अर्चुनायन. — 3) b) यथा हि गङ्गा सरितां वरिष्ठा तथार्चुनीनां कपिला वरिष्ठा MBH. 13, 3596.
 अर्चुनक m. N. pr. eines Jägers MBH. 13, 18.

अर्चुनधन, so zu lesen.
 अर्चुनपाल (अ० + पाल) m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Čamika BHĀG. P. 9, 24, 43.
 अर्चुनपुर (अ० + पुर) n. N. pr. einer Stadt Verz. d. Oxf. H. 30, a, 6.
 अर्चुनमिश्र (अ० + मिश्र) m. N. pr. eines Scholiasten des Mahābhārata Verz. d. Oxf. H. 2, a, No. 14. 13.
 अर्चुनसिंह (अ० + सिंह) m. N. pr. eines Fürsten Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 3, Čl. 13.
 अर्चुनीया (von अर्चुन) f. N. pr. ०दमन Verz. d. Oxf. H. 13, b, 38.
 अर्चुनेश्वरतीर्थ (अर्चुन - ई० + तीर्थ) n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 66, a, 30.
 अर्चा 2) a) Meer: व्यसनमुत्तरं दुस्तरार्णम् BHĀG. P. 4, 22, 40. गुणगणार्ण 10, 33, 19. — c) Buchstab, Silbe WEBER, RĀMAT. UP. 309. 311. fg. PĀŃKĀR. 3, 13, 57. Verz. d. Oxf. H. 149, b, 30. 39. 42. — d) Ind. St. 8, 408. fgg. — e) pl. N. pr. eines Volkes BHĀG. P. 10, 86, 20.
 अर्चाव 1) a) hierher vielleicht समुद्रमुद्रकार्णवम् Spr. 3426. उद्रकार्णवमित्यत्रोदकयदमधिकम् Schol. — 2) b) भवार्णव BHĀG. P. 4, 22, 40. neutr.: येन च्छिन्नं ततमः (so die ed. Bomb.) पार्थ वीरं यत्तत्तिष्ठत्यर्णवं तर्जयानम् MBH. 13, 7362. Als Bez. der Zahl vier Ind. St. 8, 396. Vgl. महार्णव. — c) ein Metrum von 96 Silben Ind. St. 8, 107. ein best. Daṇḍaka - Metrum 408. fgg. — d) Verz. d. Oxf. H. 291, b, No. 707; vgl. कृत्यतत्त्वार्णव.
 अर्चावनेमि (अ० + नेमि) f. die Erde DAČAK. 101, 7.
 अर्णाववर्णन (अ० + व०) n. Beschreibung des Meeres, Titel eines Werkes HALL 161.
 अर्णावस (von अर्णव) Fluth, Woge TS. 4, 3, 1, 1.
 अर्णाम् 2) Wasser auch HALĀJ. 3, 26. — 3) ein best. Metrum RV. PRĀT. 17, 5. von 78 Silben Ind. St. 8, 107, 141. ein best. Daṇḍaka - Metrum 409. fg.
 अर्णसि (von अर्णाम्) adj. wogend, wallend RV. 5, 34, 6.
 अर्णोदर s. ऊर्णोदर.
 अर्तु vgl. अर्तुय. Mit अनु etwa werben um oder einladen, einholen: तामन्वर्तित्ये सखिभिर्नवैः AV. 14, 1, 16. — Vgl. अन्वर्तितर.
 — अर्भि PĀŃKĀV. BR. 7, 8, 2 (अन्वर्तितुम्!).
 अर्ति 1) मनोर्ति H. an. 2, 239. — 2) aus आर्त्तो entstanden.
 अर्तु = अनु Jahreszeit in पठतुकुसुमं R. 7, 26, 17.
 अर्थ 1) कस्तवार्थी यत्परस्य हेतामामाक्राशासि DAČAK. 80, 1. अर्थेन wegen, mit gen.: कुण्डलपेरर्थेनाभ्यागतो ऽस्मि MBH. 1, 767. तेषामर्थेन याचामि त्वाहम् 3, 9939. — 3) अर्थानर्थानुबन्धसंशयविचार Verz. d. Oxf. H. 216, a, 7. DAČAK. in BENF. CHR. 181, 1. 2. पतिं पुत्रं भ्रातरं वा ब्रह्मर्थे घातयति च eines Vortheils wegen Spr. 4371. — 4) = त्रिपय Object der Sinne: स्वर्थिन (सकृ): — इन्द्रियम् (एति) VARĀH. BRH. S. 73, 3. — 6) यो ऽभ्यर्थितः सद्भिरसज्जमानः करेत्पर्यम् wer ihre Sache —, ihre Angelegenheit vollbringt Spr. 4909. को ऽर्थस्तेषां पार्थिवोपाश्रयेण 318. — 8) अर्थात् dem Sinne nach so v. a. das ist, nämlich, scilicet: अनन्तरमाधिगतं प्राप्तम् अर्थात्कारवेन ČĀŃK. zu ČĀK. 41. SĀU. D. 332, 19. शब्दकल्पद्रुमः अर्थात् एतद्देशस्थसमस्तकोषाशेषास्त्रं ČKDra. auf dem Titelblatte. — 10) lies das Aufhören, Unterbleiben st. Verbot. Als Beispiel führt KSHIRASĀMIN (bei AUFRECHT, UNĀDIS. Ind. u. अर्थ) मशकार्थी धूमः Rauch zur Vertreibung der Mücken (gehört natürlich zu 1.) an. — 13) Bez. der Zahl fünf WEBER, Nax. 2, 382.